

Korfantego Wojciecha

Dzielnice: Bemowo

Osiedla: Bemowo-Lotnisko

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1987

Opis

Wojciech Korfanty wł. Adalbert Korfanty (1873-1939) - polityk, publicysta i działacz narodowy związany ze Śląskiem. Pochodził z osady Sadowa, należącej dzisiaj do Siemianowic Śląskich. Już w Gimnazjum Królewskim w Katowicach, do którego uczęszczał, organizował spotkania szerzące polską kulturę i literaturę a za krytykę Bismarcka został relegowany ze szkoły w klasie maturalnej. Po egzaminie eksternistycznym studiował początkowo na politechnice w Berlinie a następnie na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu we Wrocławiu. W 1901 roku został członkiem Narodowej Demokracji i redaktorem naczelnym "Górnoślązaka". Domagał się równouprawnienia narodowego Polaków, podkreślał nierozzerwalną więź Górnoślązaków z narodem polskim, opowiadał się za poprawą materialną robotników, odcinając się jednocześnie od poglądów skrajnie socjalistycznych. W latach 1903-18 był posłem do Landtagu i Reichstagu, wygłaszając w tym ostatnim 25 X 1918 roku żądanie przyłączenia do państwa polskiego wszystkich polskich ziem zaboru pruskiego. Kilka tygodni później został szefem resortu spraw politycznych i wojskowych Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu. Był dyktatorem III Powstania Śląskiego, wcześniej zaś komisarzem plebiscytowym w Bytomiu, określając wówczas granicę polskich roszczeń, nazwaną linią jego imienia. W latach 1922-30 był posłem na sejm I i II kadencji związanym z Chrześcijańską Demokracją. Dwukrotnie związany z rządem - w 1922 roku został desygnowany na premiera, jednak zaprotestował wówczas jego wielki przeciwnik, marszałek Józef Piłsudski i do utworzenia gabinetu nie doszło, a po raz drugi rok później, kiedy to objął obowiązki wicepremiera w rządzie Wincentego Witosa. W 1930 roku został wraz z innymi posłami Centrolewu aresztowany i osadzony w twierdzy brzeskiej. Po czterech latach odzyskał wolność i wówczas wyemigrował do Czechosłowacji, skąd nie mógł przyjechać nawet na pogrzeb swojego syna. Po jej zajęciu przez hitlerowców udał się do Paryża, jednak w IV 1939 roku powrócił do Warszawy, gdzie natychmiast został aresztowany. Zwolniony z więzienia po ponad trzech miesiącach, zmarł w Szpitalu św. Józefa, prawdopodobnie na skutek zatrucia areszenikiem podczas przebywania w areszcie.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1987.10.29
